

котрі не обов'язково вимагають залучення додаткових ресурсів, а значить є цілком можливими.

Таким чином, оскільки сек'юритизація відповідає на запит некомерційних організацій щодо залучення капіталу, технічно може бути реалізована, а методи забезпечення її вигідності є доступними, некомерційним організаціям слід частіше розглядати сек'юритизацію, як спосіб фандрейзингу. Це дозволить не лише якісніше та швидше мобілізувати ресурси громадянського суспільства для вирішення проблем і запитів населення, а й створить додаткові стимули до розвитку некомерційних організацій і збільшить пул можливостей для бізнесів і окремих верств населення.

Список посилань:

1. <https://www.moneycontrol.com/mutual-funds/nav/hdfc-charity-fund-for-cancer-cure-debt-plan-50-regular-plan/MHD3029>

Орел Антон Валерійович

anton.orel@gmail.com

аспірант спеціальності «Філософія»

Науковий керівник:

Препотенська М.П., д.філос.н., проф. кафедри філософії
ФСП КПІ ім. Ігоря Сікорського

АРТ-ТЕРАПІЯ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В АРСЕНАЛІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА

Дитинство –це унікальний період в житті людини. Саме від того, як складеться перший етап входження в життя, залежить формування самосвідомості людини, самооцінки, шляхи подальшого розвитку особистості. Проте існують т.зв. *нетипові* діти, чиє дитинство ізольовано від широкого загалу, насичене постійним психологічним дискомфортом від усвідомлення того, що вони не такі, як усі. Переважна їх більшість невпевнена у своїх силах, відчуває труднощі у вільному невимушеному спілкуванні з оточуючими, вони несамотійні і неготові до дорослого життя. Багато хто з них замкнуті, нетовариські, навіть агресивні. У

більшості є відхилення у стані здоров'я і психічному розвитку (в інтелектуальній, емоційній, особистісній сферах).

Вивчення питання арт-терапії (лікування мистецтвом, творчістю; до вжитку в медичну практику термін ввів А. Хілл) у соціально-педагогічної діяльності з дітьми обґрунтовано розумінням потужного позитивного впливу мистецтва на розвиток і становлення особистості, що «проявляється в гармонізації її внутрішнього світу і набутті духовно-моральних орієнтирів. Основна мета арт-терапії – це позитивний вплив на особистість засобами мистецтва і творчості, розвиток її духовного здоров'я» [1, с.123].

Комп'ютер як інструмент образотворчої творчості відкриває нові, небачені можливості, світ художніх нюансів, змінює уявлення користувача про оточення, при цьому залишаючи творцеві можливість власного бачення світу. Художньо-освітня програма на основі використання комп'ютера як засобу образотворчої діяльності є варіативною, оскільки в ній передбачені різні рівні технічного оснащення сучасною комп'ютерною технікою освітніх установ (комп'ютери, планшети, сенсорні екрани, медіаплеєри, смарт-приставки, окуляри віртуальної/доповненої реальності тощо).

Діти, а тим паче особливі діти, зазвичай не можуть адекватно вербалізувати свої проблеми та переживання. Тому невербальна експресія, в тому числі образотворча, для них є більш природньою. Слід брати до уваги й те, що діти загалом більш спонтанні і менш здатні до рефлексії своїх почуттів і вчинків, ніж дорослі. Їхні переживання «звучать» в зображеннях більш безпосередньо, не пройшовши «цензури» свідомості. Тому світовідчуття, викарбуване в образотворчій продукції, більш доступне для сприйняття та аналізу. Вочевидь, комп'ютерна грамотність є найважливішим ресурсом будь-якої сучасної людини, адже дозволяє впевнено увійти в інформаційне суспільство.

Зазначимо, що у сфері соціальної роботи комп'ютер розширює традиційні можливості арт-терапії, виховує навички праці з новими інструментами пізнання, створює різноманітність методів роботи, підштовхує дітей до пошуку різноманітних форм самовираження. У комп'ютерній арт-терапії в наш час існують наступні напрямки:

- казкотерапія – лікувальний вплив за допомогою казок;
- малюнкова терапія – лікувальний вплив за допомогою образотворчої діяльності;
- фототерапія (може застосовуватися у соціальній роботі з дітьми (з ознаками девіантної поведінки, неповнолітні правопорушники, діти-інваліди, з неблагополучних сімей, позбавлені батьківського піклування);
- відеоарт (в подальшому – основи відеодизайну, базового монтажу, використання відеоінсталяцій);
- лялькова терапія – корекція дитячих проблем засобами лялькового театру, окрім цього основи робототехніки (Arduino), що, на мій погляд, є найбільш перспективним напрямком;
- тестові мультимедійні завдання з кольоросприйняття, комбінаторики і комп'ютерного малювання для розвитку пам'яті, уяви, фантазії, інтелекту і художньо-творчих здібностей учнів в цілому;
- звукова терапія (прослуховування з закритими очима гармонізуючої музики, моделювання уявної подорожі, елементи медитації).

Отже, основна мета будь-якого цифрового гаджету у контексті соціальнодопомогаючої арт-терапії – формування творчого мислення дитини, її художньо-естетичних та креативних умінь і навичок на якісно новому рівні з використанням ІКТ.

Додамо, що арт-терапія є також дуже ефективним засобом корекції страхів у дітей та підлітків. Зрештою, займаючись комп'ютерною арт-терапією, діти отримують можливість сублімувати свою компенсаторну агресію, творчо розкритися і зміцнити психоемоційний стан. Засвоєння багатого арсеналу образотворчих можливостей комп'ютера (величезний вибір кольорів, різноманітні інструменти для малювання, спеціальні ефекти) відчутно підвищує самооцінку дітей, готує до майбутньої соціалізації у дорослому житті.

Список посилань:

1. Забара Л. И. Арт-терапия как инновационная технология социально-педагогической деятельности с детьми: к проблеме теории и методологии / Людмила Забара, Лилия Якина // Педагогическое образование. 2017. № 3. С. 122-131.

2. Метеличенко Г.В. «Что нужно знать о цифровом искусстве современному арт-терапевту?», 2020. URL: <https://youtu.be/ppGQlNTSEUI>

3. Арт-терапия в работе социального работника. URL: <https://www.natural-sciences.ru/ru/article/view?id=33057>

Павленко Олена Олексіївна

pavlenko.lutch@gmail.com

доктор педагогічних наук, професор кафедри соціальної роботи
Дніпровського національного університету ім. Олеся Гончара

ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ ЯК ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВОЇ ЯКОСТІ У МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ В СИСТЕМІ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ

Професійна підготовка соціальних працівників є важливим етапом професіоналізації і передбачає, поряд з необхідним рівнем придбання професійних знань, умінь навичок, і розвиток професійно значущих якостей особистості, формування професійної придатності, що забезпечить успішність функціонування в професійному середовищі. Однією з особистісних якостей, яку необхідно сформувати, розвинути в процесі підготовки майбутніх соціальних працівників в системі університетської освіти, є стійкість до стресів. В даний час зростання інтенсифікації праці, підвищення вимог до професійної відповідності та стабільності особистості у здійсненні професійної діяльності пов'язані з повсякденними стресовими ситуаціями, тому передбачають готовність і здатність фахівця долати стан напруги, перевантаження, стресу.

Як свідчать наші дослідження, які ми проводили з працюючими соціальними працівниками (анкетування, діагностика, тестування і т. п.), вони є дуже вразливими до психологічного стресу і його наслідків, однак їх рівень сформованості стресостійкості залишає бажати кращого. Так, серед вже працюючих у своїй професійній сфері соціальних працівників (вибірка склала 92 особи), виявлено 19,8% з високим рівнем стресостійкості. Для таких соціальних працівників